

عنوان مقاله:

جایگاه وقف در قرآن و سنت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

زینب بهادیوند چگینی - طلبه سطح، ۲-حوزه علمی حضرت معصومه (س) رودبار

خلاصه مقاله:

در اسلام برنامه جامعی برای فقر زدایی و کاهش فاصله طبقاتی بین اقشار جامعه طراحی گردیده است که یکی از اهداف مهم آن برطرف کردن اختلافات طبقاتی است که بر اثر بی عدالتی های اجتماعی در بین مردم به وجود آمده است و باعث ایجاد شکاف در بین اغنیا و فقرا گردیده است. از جمله خصوصیات که اسلام برای مومن بر می شمارد این است که انسان مومن قسمتی از اموال خود را به نیازمندان تخصیص دهد « و فی اموالهم حق معلوم لسانل و محروم » یکی از بهترین نوع تخصیص دادن مال، وقف است که واقف قسمتی از مالش را در جهت رفع نیاز های عمومی جامعه قرار می دهد. گر چه در قرآن صریحا به وقف اشاره نشده است ولی آیات متعددی در مورد انفاق وجود دارد که با توجه به اینکه انفاق خود در بر گیرنده زکات، خمس، وقف و مالیات های اسلامی و ... می باشد، می توان گفت وقف مصداق بارزی از انفاق است. پس هر آیه که بر انفاق اشاره دارد به نوعی به جایگاه وقف هم اشاره می کند و تمامی نکاتی که بر انفاق دلالت دارد بر وقف نیز دلالت دارد. در این پژوهش به بررسی جایگاه این کار پسندیده در قرآن و سنت و شرایط و ضوابطی که در این امر مد نظر اسلام است می پردازیم.

کلمات کلیدی:

وقف، قصد قربت، ربا، تجارت، اموال، میزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1736236>

